

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 38/23

Λουξεμβούργο, 1η Μαρτίου 2023

Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις T-480/20 και T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics και Jushi Egypt for Fiberglass Industry κατά Επιτροπής

Επιδότηση που χορήγησε η Κίνα μπορεί να καταλογιστεί στην Αίγυπτο ως χώρα καταγωγής ή εξαγωγής προϊόντος επί του οποίου έχουν επιβληθεί αντισταθμιστικά μέτρα

Είναι δυνατόν να επιβληθούν αντισταθμιστικοί δασμοί σε επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Αίγυπτο εντός της ζώνης οικονομικής και εμπορικής συνεργασίας Κίνας-Αιγύπτου στο Σουέζ, αλλά επιδοτούνται από την Κίνα

Μετά την υποβολή καταγγελίας την 1η Απριλίου 2019, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό 2020/776 για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές ορισμένων υφασμένων και/ή ραμμένων υφασμάτων από υαλοίνες (στο εξής: υφάσματα από υαλοίνες) καταγωγής Κίνας και Αιγύπτου ¹.

Μετά την υποβολή δεύτερης καταγγελίας στις 24 Απριλίου 2019, η Επιτροπή εξέδωσε, επιπλέον, τον εκτελεστικό κανονισμό 2020/870, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού και την οριστική είσπραξη του προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές προϊόντων συνεχούς νήματος από γυάλινες ίνες (στο εξής: φτιλία από υαλοίνες) καταγωγής Αιγύπτου, και για την είσπραξη του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις καταγεγραμμένες εισαγωγές των προϊόντων αυτών ². Τα φτιλία από υαλοίνες αποτελούν την κύρια πρώτη ύλη για την παραγωγή των υφασμάτων από υαλοίνες.

Η Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (στο εξής: Hengshi) και η Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (στο εξής: Jushi), δύο εταιρίες συσταθείσες σύμφωνα με την αιγυπτιακή νομοθεσία, των οποίων οι μέτοχοι είναι κινεζικές οντότητες, παράγουν και εξάγουν υφάσματα από υαλοίνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιπλέον, η Jushi παράγει και εξάγει φτιλία από υαλοίνες στην Ένωση. Οι δύο αυτές εταιρίες είναι εγκατεστημένες στην Αίγυπτο στη ζώνη οικονομικής και εμπορικής συνεργασίας Κίνας-Αιγύπτου (Suez Economic and Trade Cooperation Zone, στο εξής: ζώνη SETC), η οποία δημιουργήθηκε από κοινού από την Αίγυπτο και την Κίνα σύμφωνα με τις αντίστοιχες εθνικές στρατηγικές τους, και συγκεκριμένα στο πλαίσιο του σχεδίου ανάπτυξης του διαδρόμου της διώρυγας του Σουέζ για την Αίγυπτο και της πρωτοβουλίας «Μία Ζώνη, Ένας Δρόμος» για την Κίνα. Στο πλαίσιο της τελευταίας αυτής πρωτοβουλίας, οι κινεζικές δημόσιες αρχές μπορούν να παρέχουν ορισμένα οφέλη, ιδίως δε χρηματοδοτική στήριξη, στις κινεζικές επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στη ζώνη SETC.

¹ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/776 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2020, για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές ορισμένων υφασμένων και/ή ραμμένων υφασμάτων από υαλοίνες καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Αιγύπτου και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/492 της Επιτροπής για την επιβολή οριστικών δασμών αντισταθμιστικών στις εισαγωγές ορισμένων υφασμένων και/ή ραμμένων υφασμάτων από υαλοίνες καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Αιγύπτου (ΕΕ 2020, L 189, σ. 1).

² Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/870 της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2020, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού και την οριστική είσπραξη του προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές προϊόντων συνεχούς νήματος από γυάλινες ίνες καταγωγής Αιγύπτου, και για την είσπραξη του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις καταγεγραμμένες εισαγωγές προϊόντων συνεχούς νήματος από γυάλινες ίνες καταγωγής Αιγύπτου (ΕΕ 2020, L 201, σ. 10).

Εκτιμώντας ότι πλήττονται από τους αντισταθμιστικούς δασμούς που επέβαλε η Επιτροπή, η Hengshi και η Jushi άσκησαν προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 2020/776. Με χωριστή προσφυγή, η Jushi ζήτησε, επιπλέον, την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 2020/870.

Απορρίπτοντας τις προσφυγές αυτές, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να καταλογίσει στο Δημόσιο της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής ενός προϊόντος επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν από το Δημόσιο άλλης χώρας προκειμένου να επιβάλει, δυνάμει του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων³, αντισταθμιστικό δασμό επί των εισαγωγών του εν λόγω προϊόντος στην Ένωση.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προς στήριξη των προσφυγών τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, λόγο ακυρώσεως σχετικό με παράβαση του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, κατά το οποίο θεωρείται ότι συντρέχει επιδότηση εφόσον υπάρχει χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής. Συναφώς, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν, ειδικότερα, τη συλλογιστική την οποία ακολούθησε η Επιτροπή στους εκτελεστικούς κανονισμούς και βάσει της οποίας καταλόγισε στο Αιγυπτιακό Δημόσιο χρηματοδοτικές συνεισφορές που χορήγησαν κινεζικοί δημόσιοι οργανισμοί σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες στη ζώνη SETC.

Κατ' αρχάς, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την αιτίαση των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας του «Δημοσίου» της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής, όπως αυτή διαλαμβάνεται στο άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.

Όσον αφορά την έννοια του «Δημοσίου», το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι το άρθρο 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων ορίζει απλώς την έννοια αυτή ως περιλαμβάνουσα τους δημόσιους ή κυβερνητικούς οργανισμούς της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής. Ωστόσο, από την εν λόγω διάταξη δεν προκύπτει ότι μια χρηματοδοτική συνεισφορά δεν μπορεί να καταλογιστεί στο Δημόσιο της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής του οικείου προϊόντος βάσει των διαθέσιμων συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων. Επιπλέον, το γεγονός ότι ο βασικός κανονισμός απαιτεί η χρηματοδοτική συνεισφορά να έχει χορηγηθεί από το Δημόσιο «εντός της επικράτειας μιας χώρας»⁴ δεν σημαίνει ότι η συνεισφορά αυτή πρέπει να προέρχεται απευθείας από το Δημόσιο της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής.

Επομένως, κατά τον βασικό κανονισμό κατά των επιδοτήσεων, δεν αποκλείεται μια χρηματοδοτική συνεισφορά που χορηγήθηκε σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Αίγυπτο από κινεζικούς δημόσιους οργανισμούς, και όχι απευθείας από το Αιγυπτιακό Δημόσιο, να μπορεί να καταλογιστεί στο Δημόσιο της Αιγύπτου, που είναι η χώρα καταγωγής ή εξαγωγής.

Το ανωτέρω συμπέρασμα έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία στο ειδικό πλαίσιο της ζώνης SETC, το οποίο παρέχει στις κινεζικές δημόσιες αρχές τη δυνατότητα να χορηγούν απευθείας στις εγκατεστημένες στην εν λόγω ζώνη κινεζικές επιχειρήσεις όλες τις διευκολύνσεις που περιλαμβάνονται στην πρωτοβουλία «Μία Ζώνη, Ένας Δρόμος». Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό μια οικονομική και νομική κατασκευή τέτοιας έκτασης όπως η ζώνη SETC να εκφεύγει του πεδίου του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων.

Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την επιχειρηματολογία των προσφευγουσών κατά την οποία η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία του άρθρου 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων αντιβαίνει στα άρθρα 10, παράγραφος 7, και 13, παράγραφος 1, του κανονισμού.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, αφενός, ότι το άρθρο 10, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, το οποίο επιβάλλει στην Επιτροπή, σε περίπτωση υποβολής καταγγελίας, να καλέσει τη

³ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 55).

⁴ Βασικός κανονισμός κατά των επιδοτήσεων, αιτιολογική σκέψη 5.

χώρα καταγωγής ή εξαγωγής σε διαβουλεύσεις με σκοπό την αποσαφήνιση της κατάστασης, δεν αποκλείει τη δυνατότητα διαβουλεύσεων με το Δημόσιο της χώρας αυτής σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές που του καταλογίζονται. Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή κάλεσε το Αιγυπτιακό Δημόσιο σε διαβουλεύσεις σχετικά με ζητήματα όπως τα προτιμησιακά δάνεια που χορηγήθηκαν από κινεζικές οντότητες.

Όσον αφορά, αφετέρου, το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, το οποίο επιτρέπει, μεταξύ άλλων, στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής να καταργήσει ή να περιορίσει την επιδότηση ή να λάβει άλλου είδους μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της, η δυνατότητα αυτή εξακολουθεί να ισχύει στις περιπτώσεις στις οποίες η χρηματοδοτική συνεισφορά μπορεί να καταλογιστεί στο Δημόσιο της εν λόγω χώρας. Επομένως, το Αιγυπτιακό Δημόσιο είχε τη δυνατότητα να θέσει τέρμα στη στενή συνεργασία με το Κινεζικό Δημόσιο όσον αφορά τις χρηματοδοτικές συνεισφορές ή να προτείνει μέτρα για τον περιορισμό των συνεπειών των επίμαχων επιδοτήσεων.

Συνεπώς, σε περίπτωση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, ούτε το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων ούτε η γενική οικονομία του κανονισμού αυτού αποκλείουν τη δυνατότητα μια χρηματοδοτική συνεισφορά χορηγηθείσα από το Κινεζικό Δημόσιο να καταλογιστεί στο Δημόσιο της Αιγύπτου, ως χώρας καταγωγής ή εξαγωγής.

Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται ιδίως από τις διατάξεις του άρθρου 1 της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα⁵, υπό το πρίσμα της οποίας πρέπει να ερμηνεύεται ο βασικός κανονισμός κατά των επιδοτήσεων.

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο 1, της εν λόγω συμφωνίας, στην εφαρμογή του οποίου αποσκοπεί το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων, ορίζει ως επιδότηση τη χρηματοδοτική συνεισφορά από το Δημόσιο ή από οποιονδήποτε κρατικό φορέα που λειτουργεί στην επικράτεια «ενός» μέλους του ΠΟΕ. Συνεπώς, η διατύπωση αυτή δεν αποκλείει τη δυνατότητα μια χρηματοδοτική συνεισφορά χορηγηθείσα από τρίτη χώρα να καταλογιστεί στο Δημόσιο της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής, δεδομένου ότι αρκεί η χρηματοδοτική συνεισφορά του Δημοσίου ή οποιουδήποτε κρατικού φορέα να εμπίπτει στην επικράτεια «ενός» μέλους του ΠΟΕ.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή ερμήνευσε ορθώς το άρθρο 3, σημείο 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού κατά των επιδοτήσεων και απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες. Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει επίσης τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες με τις δύο προσφυγές και, κατά συνέπεια, απορρίπτει τις προσφυγές αυτές στο σύνολό τους.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποίησής της.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των αποφάσεων ([T-480/20](#) και [T-540/20](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής τους.

⁵ Συμφωνία για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα (ΕΕ 1994, L 336, σ. 156), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3), που υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Μείνετε συνδεδεμένοι!

